

- 6) Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd ja Euroopan unionin neuvosto vastaavat omista liitännäisvalitukseen liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 341, 24.9.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 26.11.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Högsta förvaltningsdomstolen – Ruotsi) – Skatteverket v. Sögård Fastigheter AB

(Asia C-787/18) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan arvonlisäveron vähennyksen oikaisun tekee muu kuin alun perin vähennyksen tehnyt verovelvollinen – Se, että yhtiö myy yksityishenkilöille sellaisen kiinteistön, jonka se itse ja kiinteistön aikaisemmin omistanut yhtiö on antanut vuokralle – Se, että arvonlisäverovelvollisuus päättyy myytäessä kiinteistö yksityishenkilöille)

(2021/C 35/03)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta förvaltningsdomstolen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Skatteverket

Vastapuoli: Sögård Fastigheter AB

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettua neuvoston direktiiviä 2006/112/EY on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään kyseisen direktiivin 188 artiklan 2 kohdan nojalla, että kiinteistön luovuttajalla ei ole velvollisuutta oikaista ostoihin sisältyvästä arvonlisäverosta tehtyä vähennystä silloin, kun hankkija käyttää kyseistä kiinteistöä yksinomaan sellaisissa liiketoimissa, joiden osalta arvonlisävero saadaan vähentää, ja jossa säädetään myös, että hankkijalla on velvollisuus oikaista kyseistä vähennystä jäljellä olevalta oikaisukaudesta silloin, kun se puolestaan luovuttaa kiinteistön kolmannelle, jonka ei ole tarkoitus käyttää kiinteistöä tällaisissa liiketoimissa.

(¹) EUVL C 72, 25.2.2019.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 1.12.2020 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – Federatie Nederlandse Vakbeweging v. Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

(Asia C-815/18) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 96/71/EY – 1 artiklan 1 ja 3 kohta ja 2 artiklan 1 kohta – Työntekijöiden lähettäminen työhön palvelujen tarjoamisen yhteydessä – Kansainvälisessä liikenteessä työskentelevät kuljettajat – Soveltamisala – Lähetetyn työntekijän käsite – Kabotaasiliikenne – 3 artiklan 1, 3 ja 8 kohta – SEUT 56 artikla – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Yleisesti sovellettaviksi julistetut työehtosopimukset)

(2021/C 35/04)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Vastaajat: Van den Bosch Transporten BV, Van den Bosch Transporte GmbH, Silo-Tank kft

Tuomiolauselma

- 1) Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16.12.1996 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 96/71/EY on tulkittava siten, että sitä sovelletaan rajat ylittävään palvelujen tarjoamiseen maantieliikenteen alalla.

- 2) Direktiivin 96/71 1 artiklan 1 ja 3 kohtaa ja 2 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että työntekijä, joka työskentelee kuljettajana kansainvälisessä tieliikenteessä hänen työnantajanaan olevan jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen ja toisessa jäsenvaltiossa, joka on muu kuin se, jossa työntekijä tavallisesti työskentelee, toimivan yrityksen välillä tehdyn tilausliikennesopimuksen puitteissa, on näissä säännöksissä tarkoitettu jäsenvaltion alueelle lähetetty työntekijä, jos hänen työnsä toteuttamisella on kyseessä olevana rajoitettuna aikana riittävä yhteys kyseiseen alueeseen. Tällaisen yhteyden olemassaolo ratkaistaan arvioimalla kokonaisuutena sellaisia seikkoja kuin asianomaisen työntekijän mainitulla alueella suorittamien tehtävien luonne, se, kuinka voimakas yhteys tämän työntekijän tehtävillä on kunkin sellaisen jäsenvaltion alueeseen, missä hän työskentelee, sekä se, kuinka suuri merkitys mainituilla siellä suoritetuilla tehtävillä on kuljetuspalvelun suorittamisessa kokonaisuutena.

Se seikka, että kuljettaja, jonka jäsenvaltioon sijoittautunut yritys on asettanut toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen käyttöön, saa tehtävänsä suorittamiseen liittyvät määräykset viimeksi mainitulta yritykseltä taikka aloittaa tai päättää tehtäviensä suorittamisen sen kotipaikassa, ei itsessään riitä perusteeksi katsoa, että kuljettaja on direktiivissä 96/71 tarkoitettulla tavalla lähetetty tuon toisen jäsenvaltion alueelle, kun kuljettajan työn suorittamisella ei muiden seikkojen perusteella ole riittävää yhteyttä kyseiseen alueeseen.

- 3) Direktiivin 96/71 1 artiklan 1 ja 3 kohtaa ja 2 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että konsernisuhteen olemassaololla työntekijöiden käytettäväksi asettamista koskevan sopimuksen osapuolina olevien yritysten välillä ei sellaisenaan ole merkitystä arvioitaessa, onko kyseessä työntekijöiden lähettäminen.

- 4) Direktiivin 96/71 1 artiklan 1 ja 3 kohtaa ja 2 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että työntekijää, joka työskentelee tieliikenteessä kuljettajana ja joka hänen työnantajanaan olevan jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen ja toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen välisen tilausliikennesopimuksen puitteissa ajaa kabotaasimatkoja muun kuin sen jäsenvaltion alueella, jossa hän tavallisesti työskentelee, on lähtökohtaisesti pidettävä sen jäsenvaltion alueelle lähetettynä työntekijänä, jossa kuljetukset suoritetaan. Kabotaasimatkan kesto on seikka, jolla ei ole merkitystä arvioitaessa, onko kyse tällaisesta työntekijän lähettämisestä, tämän kuitenkin rajoittamatta kyseisen direktiivin 3 artiklan 3 kohdan mahdollista soveltamista.

- 5) Direktiivin 96/71 3 artiklan 1 ja 8 kohtaa on tulkittava siten, että kysymystä siitä, onko työehtosopimus julistettu yleisesti sovellettavaksi, on arvioitava asiaan sovellettavan kansallisen oikeuden perusteella. Kyseisissä säännöksissä tarkoitettun käsitteen piiriin kuuluu työehtosopimus, jota ei ole julistettu yleisesti sovellettavaksi mutta jonka noudattaminen on edellytyksenä sille, että sen soveltamisalaan kuuluvat yritykset vapautuvat soveltamasta toista työehtosopimusta, joka puolestaan on julistettu yleisesti sovellettavaksi ja jonka määräykset ovat pääasiassa samansisältöiset kuin tuon toisen työehtosopimuksen määräykset.

(¹) EUVL C 122, 1.4.2019.